

Lorelei

Heinrich Heine, 1822 (1799-1856),

1. Ich weiß nicht, was soll es bedeuten,
Daß ich so traurig bin,
Ein Märchen aus uralten Zeiten,
Das kommt mir nicht aus dem Sinn.
Die Luft ist kühl und es dunkelt,
Und ruhig fließt der Rhein;
Der Gipfel des Berges funkelt,
Im Abendsonnenschein.

2. Die schönste Jungfrau sitzet
Dort oben wunderbar,
Ihr gold'nes Geschmeide blitzet,
Sie kämmt ihr goldenes Haar,
Sie kämmt es mit goldenem Kamme,
Und singt ein Lied dabei;
Das hat eine wundersame,
Gewalt'ge Melodei.

3. Den Schiffer im kleinen Schiffe,
Ergreift es mit wildem Weh;
Er schaut nicht die Felsenriffe,
Er schaut nur hinauf in die Höh'.
Ich glaube, die Wellen verschlingen
Am Ende Schiffer und Kahn,
Und das hat mit ihrem Singen,
Die Loreley getan.

F. Folimanský

Můj smutek je jak čerstvý hrob.
A v duši mé zavládl stín –
jak by příběh dávný, zašlých dob,
přinášel pocit starých vin.
Chladný večer zavívá do kraje,
do stejné řeky ustýlá si Rýn,
znavené slunce po vrcholcích hraje
co starých varhan zašlý cín.

Na úpatí obzoru krásná dívka sedí,
u jejích nohou hasne svět,
zlatisté vlasy, z očí hvězdy hledí –
co více si přát naposled ...
Večerní roj létavic jí zlato vlasů česá
a její píseň má vždy krásný, jemný tón
Ta píseň, jež se usmívá, raduje a plesá,
ta píseň má v předznamenání skon.

Vstříc rozeklaným útesům proud lodě
unáší,
tesknoty rybářů z čekání marných chvil
píseň shůry konejší a plamen žití zhasí
když bárky na dně hledají svůj cíl.
Můj smutek je jak čerstvý hrob.
V něm píseň je, rybáři i celý kraj,
i příběh dávný, lásky zašlých dob,
i krása té, jíž jméno znělo Loreley.

Porovnejte ještě jiný překlad:

Já sám nevím proč, co to značí,
že jsem tak zamyšlen,
ta prastará pověst k pláči
mě týrá dnes po celý den.
Vzduch ochladl, už se stmívá
a tiše plyne Rýn,
zář slunce dohořívá
a na hory pad stín.

Na skále sedí panna,
má dýmantový pás,
je celá ošperkovaná,
češe si zlatý svůj vlas.
Má zlatý hřeben v hlavě
češe a zpívá si,
zpívá tak dojmavě,
co zpívá, ach, co asi?

Lodník je dojat tím zpěvem,
ten zpěv ho tak ošálí,
že upoután luzným zjevem,
si nevšimne úskalí.
Vír loďku podemílá,
už nahnul se její kraj,
to všecko způsobila
svým zpěvem Lorelei.